

”ميني بچي - بيحد باپ کي ساٿ وفادار رهو تو پوري مائيت ملينگي،

مايا پر جيت هوتي جائينگي“

پرشن :- باپ کي پاس مکيه اٿار تي ڪوئسي هئ؟ اُسکي نشاني ڪيا هئ؟

اُتر :- باپ کي پاس مکيه هئ گيان کي اٿار تي. گيان ساگر هئ اِس ليئي تر بچون ڪو پڙهائي پڙهائي هئ. آپسمان نالي جفل بناتي هئ. تمهاري پاس پڙهائي کي ايمر آبجيڪٽ هئ. پڙهائي سين هين تر اونچ پد پاتي هو.

جيت - بدل جائي دنيا....

اومر شانتني . پڳت پڳوان کي مهما ڪرتي هئ. اب تر تو پڳت نهين هو. تر تو اُس پڳوان کي بچي بن گئي هو. وه پي وفادار بچي چاهيئي. هر بات ۾ وفادار رهنا هئ. استري کي سواءِ پتي کي اٿوا پتي کي سواءِ استري کي اُور طرف درشتي جائي تو اُنکو بي وفا ڪهينگي. اب يهان پي هئ بيحد ڪا باپ. اُنکي ساٿ بي وفادار اُور وفادار دونو رهندي هئ. وفادار بن ڪر ڦر بي وفادار بن جاتي هئ. باپ تو هئ هائيئست اٿار تي. آلمائتي هئ نان. تو اُنکي بچي پي اُسي هوني چاهيئي. باپ ۾ طاقت هئ، بچون ڪوراوڻ پر جيت پاني کي ڀڪتي بتلاتي هئ. اِس ليئي اُنکو ڪها جاتا هئ سرو شڪتيوان. تر پي شڪتي سڻا هونان. تر اپني ڪو پي آلمائتي ڪهينگي. باپ ۾ جو مائيت هئ وه همڪو ديتي هئ، بتلاتي هئ ڪ تر مايا راوڻ پر جيت ڪئسي پاءِ سڪتي هو، تو تمڪو پي شڪتيوان بننا هئ. باپ هئ گيان کي اٿار تي. نالي جفل هئ نان. جئسي وو لوگ اٿار تي هئ، شاسترون کي، پڳتي مارگ کي، اُسي اب تر آلمائتي اٿار تي نالي جفل بنتي هو. تمڪو پي ناليچ ملتي هئ. يه پائشالا هئ. اِس ڇو ناليچ تر پڙهندي هو، اِس سين اونچ پد پاءِ سڪتي هو. يه ايڪ هين پائشالا هئ. تمڪو تو يهان پڙهنا هئ اُور ڪوئي پرارٿنا آد نهين ڪرني هئ. تمهين پڙهائي سين ورثا ملتا هئ، ايمر آبجيڪٽ هئ. تر بچي جانتني هو باپ نالي جفل هئ، اُنکي پڙهائي بلڪل ڊفرنٽ هئ. گيان ڪا ساگر باپ هئ تو وهي جاني. وهي همڪو سرشتي کي آد مڏيه اُنت ڪا ناليچ ديتي هئ. دوسرا ڪوئي دي نه سڪي. باپ سنمڪ آڪر گيان دي ڦر چلي جاتي هئ. اِس پڙهائي کي پراڻڙ ڪيا ملتي هئ، وه پي تر جانتني هو. باقي جو پي ستسنگ آد هئ وا گرو گُنائين هئ وه سڀ هئ پڳتي مارگ کي. اب تمڪو گيان مل رها هئ. يه پي جانتني هئ ڪ اُن پي ڪوئي يهان کي هونگي تو نڪل آئينگي. تر بچون ڪو سروس کي پڻ پڻ ڀڪتيان نڪالني هئ. اپنا اُنيو سناڪر اُنيڪون ڪا پاڳيه بنانا هئ. تر سروسبل بچون کي اوستا بڙي نريپي، اڏول اُور يوگ ڀڪت چاهيئي. يوگ ۾ ره ڪر سروس ڪرو تو سڦلنا مل سڪتي هئ.

بچي تمهين اپني ڪو پورا سنپالنا هئ. ڪي آويش آد نه آئي، يوگ پڪا چاهيئي. باپ نين سمجهايا هئ واسطو ۾ تر سڀ وانپرستي هو. واڻي سين پري اوستا والي اسڪا آرٽ نڪالنا هئ. واڻي سين پري گهر ڪو اُور باپ ڪو ياد ڪرني والا. اِسکي سواءِ اُور ڪوئي تمنا نهين. همڪو اچي ڪپڙي چاهيئي، يه سڀ هئ چي چي تمنائين. ديه ايمان والي سروس ڪر نهين سڪينگي.

ديهي ايمانِي بننا پري. پڳوان کي بچون ڪو تو مائيت چاهيئي. وه هئ يوگ کي. بابا تو سڀي بچون ڪو جان سڪتي هئ نان. بابا جهت بناء دينگي، يه يه خاميان نڪالو. بابا نين سمجهايا هئ شو کي مندر ۾ جائو، وهان بهت ملينگي. بهت هئ جو کاشي ۾ جاکر واس کرتي هئ. سمجھتي هئ کاشي نات همارا کلياڻ ڪرينگا. وهان تمکو بهت گراھڪ ملينگي. پرنٽو اسر بڙا شروڊ ٻڌي (هوشيار ٻڌي) چاهيئي. گنگا اِشنان ڪرني والون ڪو پي جاکر سمجھا سڪتي هئ. مندرون ۾ پي جاکر سمجھاڻو. گُپت ويس ۾ جا سڪتي هو. هنومان ڪا مثال. هو تو واسطو ۾ تهر نان. جُتيون ۾ بئنني کي بات نهين هئ. اسر بڙا سمجھو سياڻا چاهيئي. بابا نين سمجهايا هئ اُپي ڪوئي پي ڪرماتيت نهين بنا هئ. ڪُچ نه ڪُچ خاميان ضرور هئ.

تم بچون ڪو نشا چاهيئي ڪ يه ايڪ هين هتي هئ، جهان سڀڪو آنا هئ. ايڪ دن يه سنياسي آد سڀ آئينگي. ايڪ هين هتي هئ تو جائينگي ڪهان. جو بهت پتکا هوڻا هونگا، اُنڪو هين راستا ملينگا. اؤر سمجھينگي يه ايڪ هين هتي هئ. سڀڪا سدگتي داتا ايڪ باپ هئ نان. اُگسا جب نشا چڙهي تب بات هئ. باپ ڪو يهي اونا هئ نان، مئن آيا هون پتتون ڪو پاون بنائي شانتني ڌام سڪڌام ڪا ورثا ديني. تمھارا پي يهي ڌنڌا هئ. سڀڪا کلياڻ ڪرنا هئ. يه هئ پُراڻي دنيا. اِنڪي آيو ڪتني هئ؟ ٿوري ٿاڻيم ۾ سمجھ جائينگي، يه پُراڻي دنيا ختم هوني هئ. سڀي آتمائون ڪو يه ٻڌي ۾ آئينگا، نئين دنيا کي اِستاپنا هو تب تو پُراڻي دنيا ڪا وناش هو. آگي چل ڦر ڪهينگي بروبر پڳوان يهان هئ. رچنا باپ ڪو هين پوڻ گئي هئ. ترمور تي ۾ شو ڪا چتر اُڙا ديئا هئ، تو ڪوئي ڪام ڪا نهين رها. رچنا تو وه هئ نان. شو ڪا چتر آني سين ڪليئر هو جاتا هئ، برهما دواران اِستاپنا. پر جاپنا برهما هونگا تو ضرور B.K پي هوني چاهيئي. برهمڻ ڪل سڀ سين اونچا هوتا هئ. برهما کي اؤلاڊ هئ. برهمڻ رچتي ڪئسي هئ، يه ڪوئي پي نهين جانتِي. باپ هين آڪر تمکو شوڏر سين برهمڻ بناتي هئ. يه بڙي پيچيلي باتين هئ. باپ جب سنمڪ آڪر سمجھائي تب سمجھي. جو ديوتائين ٿي وه شوڏر بني هئ. اَب اُنھون ڪو ڪئسي ڏونڊي اُسڪي ليئي ڪُتيان نڪالني هئ. جو سمجھ جائين يه B.K ڪا تو پاري ڪاريه هئ. ڪتني پرچي آد بانئتي هئ. بابا نين اُٿروپلين سين پرچي گراني ليئي پي سمجهايا هئ. ڪم سين ڪم اخبار جتنا ايڪ ڪاغذ هو، اُس ڪم پائنتس سيڙهي آد پي آ سڪتي هئ. مکيه هئ اَنگريزي اؤر هندي پاشا. تو بچون ڪو سارا دن خيالات رڪني چاهيئي، سروس ڪو ڪئسي ٻڌائين؟ يه پي جانتِي هئ ڊراما اَنوسار پرشارت هوتا رهتا هئ. سمجھا جاتا هئ يه سروس اُچي کرتي هئ، اِنڪا پڊ پي اونچ هونگا. هرايڪ اَڪٽر ڪا اُپنا ڀارت هئ، يه پي لائين ضرور لکني هئ. باپ پي اِس ڊراما ۾ نراڪاري دنيا سين ساڪاري شير ڪا آڌار لي ڀارت بجاتي هئ. اُپي تمھاري ٻڌي ۾ هئ، ڪوئن ڪوئن ڪتيا ڀارت بجاتي هئ؟ تو يه لائين پي مکيه هئ. سڌ ڪر بتلانا هئ، يه سرشتي چڪر ڪو جانني سين منش سوڏرشن چڪرڌاري بن چڪرورتي راجا وشو ڪا مالڪ بن سڪتي هئ. تمھاري پاس تو ساري ناليچ هئ نان. باپ کي پاس ناليچ هئ هين گيتا کي، جس سين منش نر سين نارائڻ بنتي هئ. ڦل ناليچ ٻڌي ۾ آ گئي تو ڦر ڦل بادشاهي چاهيئي. تو بچون ڪو اُسي اُسي خيال ڪر اؤر باپ کي سروس ۾ لڳ جانا چاهيئي.

جڏهن پي يه روحاني ميوزم آستائي رهنڱا. لڪا هون ٿا هٿ، انڪو سمجھي سڀن منش وشو
 ڪا مالڪ بن سگھي هٿ. جو ديڪينگي ايڪ دو ڪو سُناتي رهنڱي. بچون ڪو سڌا سروس پر رهنا
 هٿ. مڃا پي سروس پر هٿ، انڪو مقرر ڪيٿا ٿا. يه ڪوئي شاستر ۾ هٿ نهين ڪ سروس تي ڪوئن
 هٿ؟ پر جاپنا برهما ڪي صرف ايڪ هين بيتي هونگي ڪيا؟ انيڪ بيتيان انيڪ نام والي هونگي
 نان. وه ڦر پي اڏاپت ٿي. جڏسي تهر هو. ايڪ هيڊ چلا جاتا هٿ تو ڦر دوسرا استاپن ڪيٿا جاتا
 هٿ. پراڻير منستر پي دوسرا استاپن ڪر لپتي هٿ. ايڊل سمجها جاتا هٿ تب اُسڪو پسند ڪر تي
 هٿ ڦر ٿاڻير پورا هو جاتا هٿ. تو ڦر دوسري ڪو چننا پرتا هٿ. باپ بچون ڪو پهلا مئرس يهي
 سڪلاتي هٿ ڪ تهر ڪسڪا رڱارڊ ڪڏسي رڪو! ان پڙهي جو هوتي هٿ انڪو رڱارڊ رڪنا پي نهين آتا
 هٿ. جو جاستي تيڪي هٿ تو انڪا سپڪو رڱارڊ رڪنا هين هٿ. بڙون ڪا رڱارڊ رڪني سڀن وه پي
 سيڪ جائينگي. ان پڙهي تو ٻڌو هوتي هٿ. باپ نين پي ان پڙهون ڪو آڪر اُٿايا هٿ. آڄ ڪلهه
 فيميل ڪو آڱي رڪتي هٿ. تهر بچي جانتا هو هر آتمائون ڪي سڳائي پرماتما ڪي ساٿ هوتي
 هٿ. تهر بڙي خوش هوتي هو، هر وشنو پُري ڪي مالڪ جاکر بنينگي. ڪنيا ڪا بگر ديڪي ٻڌي
 يوگ لڳ جاتا هٿ نان. يه پي آتما جانتا هٿ، يه آتما اوڙ پرماتما ڪي سڳائي ونڊرفل هٿ.
 ايڪ باپ ڪو هين ياد ڪرنا پري. وه تو ڪهينگي گُرو ڪو ياد ڪرو، فلاڻا منتر ياد ڪرو. يه تو باپ
 هين سڀ ڪڇ هٿ. ان دواران آڪر سڳائي ڪراتي هٿ. ڪهتي هٿ مئن تمهارا باپ پي هون،
 مير پي سڀن ورثا ملتا هٿ. ڪنيا ڪي سڳائي هوتي هٿ تو ڦر پوئو نهين هٿ. تهر ڦر پوئو ڪيون جاتي
 هو؟ ڪرماتيت اوستا ڪو پاني ۾ ٿاڻير لڱتا هٿ. ڪرماتيت اوستا ڪو پاڪر واپس تو ڪوئي جا نه
 سڪي. جب ساجن پهلي چلي ڦر بارات جائي. شڪر ڪي بات نهين، شو ڪي بارات هٿ. ايڪ هٿ
 ساجن باقي سڀ هٿ سڃنيان. تو يه هٿ شو بابا ڪي بارات. نام رک ديٿا هٿ بچي ڪا. درشنانت
 دي سمجهايا جاتا هٿ. باپ آڪر گُل گُل بنا ڪو لي جاتي هٿ. بچي جو ڪام چتا پر بئن پنت
 بن گئي هٿ انڪو گيان چتا پر بنا ڪو گُل گُل بنا ڪر سڀي ڪو لي جاتي هٿ. يه تو پُراڻي دنيا هٿ
 نان. ڪلپ ڪلپ باپ آتي هٿ. هر چي چي ڪو آڪر گُل گُل بنا ڪو لي جاتي هٿ. راوڻ چي چي
 بناتي هٿ اوڙ شو بابا گُل گُل بناتي هٿ. تو بابا بهت يڪتبان سمجھاتي رهتي هٿ. آڇا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ
 ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

(1) ڪاني پيني ڪي چي چي تمناون ڪو چور ديهي ايمان پي بن سروس ڪرني هٿ. ياد سڀن
 مائيت (شڪتي) لي نريپه اوڙ اڏول اوستا بناني هٿ.

(2) جو پڙهائي ۾ تيڪي هوشيار هٿ، انڪا رڱارڊ رڪنا هٿ. جو پتڪ رهي هٿ، انڪو راستا
 بتاني ڪي يڪتي رچني هٿ. سپڪا ڪلياڻ ڪرنا هٿ.

وردان - آپني تپسوي سوروپ دواران سرؤ ڪو پراپتيون ڪي انپوتي ڪراني والي

ماسٽر وڌاتا پؤ

جئسي سوريه وشؤ ڪو روشني ڪي اؤر انيڪ وناشي پراپتيون ڪي انپوتي ڪرانا هئ، ائسي آپ تپسوي آتمائين آپني تپسوي سوروپ دواران سرؤ ڪو پراپتي ڪي ڪرڻون ڪي انپوتي ڪرائو. اسڪي ليئي پهلې جمع ڪا خاٽا بڌائو. ڦر جمع ڪيئي هوئي خزاني ماسٽر وڌاتا بن ديتي جائو. تپسوي مورت ڪا آرٿ هئ تپسيا دواران شانتي ڪي شڪتي ڪي ڪرڻين چارون اؤر ڦهلتي هوئي انپؤ ڇر آئي.

سلوگن - سِير نِرمال بن ڪر سرؤ ڪو مان ديتي چلو، يهي سچا پُر آپڪار هئ.